



This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed  
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade  
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi  
<https://egangotri.wordpress.com/>



E

पारवला क्र. 2646

विषय - वेद

नाव - ऐतरेय ब्राम्हण संक्षमपंचिका

लेखक / लिपिकार

पृष्ठ - 27

काक -

पुर्ण / अपुर्ण



म-2646

॥ अथ सप्तमपंचिकाश्रमः ॥



श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ॐ नमः ॥ ॥ अथातः पशोर्विभक्तिस्तस्य  
 विभागं वक्ष्यामो ह नू सज्जिह्वे प्रस्तातुः श्येनं वक्ष उक्तातुः कंठः काकु  
 दः प्रतिहर्तुर्दक्षिणाश्रोणिहर्तुः सव्या ब्रह्मणो दक्षिणां सविथिमे  
 नावरुणास्य सव्यं ब्रह्मणा च सिनो दक्षिणां पाश्वं सां समधयोः स  
 यमुपगात् दक्षां सव्योः सः प्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणां दोर्नेष्टुः सव्यं पोतुर्द  
 क्षिणां दूरस्था वाकस्य सव्यः आग्नीध्रस्य दक्षिणां वाङ्मत्रेयस्य  
 सव्यः सदस्यस्य सदं चानूकं च गृहपतेर्दक्षिणां पादौ गृहपतेर्व्रतप्र  
 दस्य सव्यो पादौ गृहपतेर्भार्यायै व्रतप्रदस्यो ह्यनयोः साधारणो



तकथमस्याग्निहोत्रं स्यादित्यभिधान्यवत्सायाः पयसा जुहुयादन्यदिवेत  
त्ययो यदभिधान्यवत्साया अन्यदिवेत दग्निहोत्रं यत्वेतस्यापि वायत एव कु  
तश्च पयसा जुहुयुरथाप्यादुरेवमेवै नानजस्त्रानजुक्त इंधी रन्नाशरी  
राणामाहतौ रितियदिशरीराणि न विद्येरन्मर्णाशरः षष्टि रूपाणि च श  
तान्याहृत्य तेषां पुरुषरूपकमिव कृत्वा तस्मिंस्तामावतं कुयुरथै नो छ  
रीरैराहतैः संस्पृशेद्द्विसंययुरध्यर्द्धशतं काये सक्थिनी द्विपंचाशे च विं  
शे चो रू द्विपंचविंशे शेषं तु शिरस्युपरि दध्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥ २॥  
तदा दुर्यस्याग्निहोत्रं अपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरि  
तितामभि मंत्रयेत यस्माद्भीषानिषीदसिततो नो अभयं कृधि ॥ पशून्मः



सर्वान्नगोपायनमोरुद्रायमीन्द्रपदतितामुत्थापयेदुदस्थादेव्यदिति रायु  
 यक्षिपतावधातु इन्द्राय रु एवती भागं मित्राय वरुणाय चैत्यथा स्या उदपा  
 न्रमूधसिचमुखे चोपगृहीयादथैनां ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र प्राय  
 श्चित्तिस्तदा दुय स्याग्नि होत्र्युपावस्तथा दुह्यमाना वाश्ये तका तत्र प्रा  
 यश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषाय जमानस्य प्रतिख्याय वाश्यते ता  
 मन्नमप्यादये च्छां त्येशांतिर्वा अन्नं स्य वसाङ्गवती हिम्रया इति  
 सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुय स्याग्नि होत्र्युपावस्तथा दुह्यमानास्य  
 हेतका तत्र प्रायश्चित्तिरिति साय तत्र स्कंदये तदभि मश्य जं पेय दद्य  
 दुग्धं एथि वीमस्तय होषधी रत्यस्तप घदा पः ॥ पयो गृहेषु पयोऽत्र



ध्यायां पयो वल्लेषु पयो अस्तु तन्मया तितत्र यत्परिशिष्टं स्यात्ति न जुहुया यद्य  
तुं होमाय स्याद्यद्युवै सर्वे सिरुं स्यादथा न्यामा हूयतां दुग्धा ते न जुहुया हा  
त्वे वंश्रदा ये होतयं सा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥३॥ तदा हूय स्यायं दुग्धं सा न्या  
य्यं दुग्धे द्वापहरे द्वाका तत्र प्रायश्चित्तिरिति प्रातर्दुग्धं दधं कृत्वा तस्या न्य  
तरां भक्तिमा तयते न यजेत सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हूय स्या प्रातर्दुग्धं  
सा न्याय्यं दुग्धे द्वापहरे द्वाका तत्र प्रायश्चित्तिरित्येदं वामा हेदं वापु रोष्ठा शं  
तस्य स्थाने निरूपयते न यजेत सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हूय स्या सर्वमेव सा  
न्याय्यं दुग्धे द्वापहरे द्वाका तत्र प्रायश्चित्तिरित्येदं वामा हेदं वेति स मा नं सा  
तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हूय स्या सर्वा रित्येव हवीं विदुष्ये युवा पिहरे युवा का तत्र



प्रायश्चित्तिरित्याज्यस्येनानिधयथादेवतंपरिकल्प्यतयाज्यविषेस्यायजेततो  
 न्यामिहिमनुत्वंणांतचीतयज्ञोपज्ञस्यप्रायश्चित्तिः॥४॥तदाक्रूर्यस्याग्नि  
 होत्रमधिष्ठितममेध्यमापद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसर्वमेवैनत्सुच्यनिप  
 र्यासिच्यप्रादुहेत्याहवनीयेहेतांसमिधमप्यादधात्यथोतएआहनीयव  
 स्योसंभस्मनिरुह्यजुहुयान्मनसावाप्राजापत्ययावचतिहुतंचाहुतंचस  
 यद्येकस्मिन्नुभीतेयदिद्वयोरेषएवकल्पस्तत्रेद्वयपनयितुंशक्नुयान्निषि  
 ष्येतदुष्टमदुष्टमभिपयसिच्यतस्ययथोभीतीस्यातथाजुहुयात्सा  
 तत्रप्रायश्चित्तिस्तदाक्रूर्यस्याग्निहोत्रमधिष्ठितंस्कंदतिवाविष्यंदतेवा  
 कातत्रप्रायश्चित्तिरितितदद्रिरूपनितयेछांत्येशांतिर्वाप्रापोथैनद्



न

क्षिरोनपाणिनाभिर्मध्यजपतिदिवंततीयंदेवान्यसोमात्ततोमादुविणमाहं  
तरिक्षंततीयंपितृभ्यसोमात्ततोमादुविणमाहृथिवींततीयंमनुष्याभ्यसोमात्त  
तोमादुविणमाहृथयोरोजसास्कमितारजांसीतिवैस्ववारुणीमचंजपतिवि  
सुर्वैयसस्यदुरिहंपातिवरुणाःस्विष्टंतयोरुभयोरैवशांत्यैसातत्रप्रायश्चि  
त्तिस्तदादुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्चितंप्रादुहायैस्ववत्तेवापिवाभ्रंशतेकातत्र  
प्रायश्चित्तिरितिसयद्युपनिवर्तयेत्स्वर्गाद्भोकाद्यजमानमावर्तयेद्देवैवास्मा  
उपविष्यायेतमग्निहोत्रपरीशेषमाहरेयुस्तस्यथोनीतीस्यात्तथाजुहु  
यात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदादुरथयद्विस्तुभिद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यन्यां  
स्तुवमाहस्यजुहुयारथैतांस्तुचंभिन्नामाहवनीयेभ्यारध्यागदंतांप्रत्यरू



पुष्करांसात्तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा कुर्यस्याहवनीये ह्यग्निर्विद्येताथ गार्हपत्य उप  
 शाम्येत्कात्तत्र प्रायश्चित्तिरिति सयदि प्रांच मुद्धरेत्प्रायतनाच्यवेतपत्यस्य च  
 मसुरवद्यस्तन्वीतयन्मथेऽन्नात्तु यं यजमानस्य जनयेद्यदनुगमयेत्प्राणो  
 यजमानं ज्ञात्वा सर्वमेवेन सह भस्मानं समोप्य गार्हपत्यो यतनेति धार्थं  
 प्रांच माहवनीयमुद्धरेत्सात्तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ५ ॥ तदा कुर्यस्याग्ना  
 वग्निमुद्धरेयुः कात्तत्र प्रायश्चित्तिरिति सयद्यनुपश्येदुह्य पूर्वमपरन्नि  
 दध्याद्यधनानुपश्येत्सो ग्नये ग्निवते ह्य कृपालुं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्य पा  
 ज्यानुवाक्ये अग्निनाग्निः समिध्यते च घग्ने अग्निनेत्याहुतिं वाहवनीये  
 जुहुयाद्ग्नये ग्निवते स्वाहेति सात्तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा कुर्यस्य गार्हपत्या

या

५



हवनीयो मिथः संसृज्येया तांका तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नेये वीतयेष्ण कपालं  
पुरोऽऽशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽग्नेऽआयाहि वीतयेधोऽअग्निं देववी  
तय इत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयाद् अग्नेये वीतये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्ति  
स्तदा हुयस्य सर्व एवाग्नेयो मिथः संसृज्ये रका तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्ने  
ये विविचयेष्ण कपालं पुरोऽऽशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽस्व एविस्तोरुषसा  
मरोचित्वा मग्ने मानुषीरीळते विशा इत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयाद् अग्नेये वि  
विचये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नेयोन्ये रग्निभिः संसृज्ये  
रका तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नेये क्षामवतेष्ण कपालं पुरोऽऽशान्निर्वपेत्त  
स्य याज्यानुवाक्ये अकं दग्निस्तनयन्नि यद्यौरधायथानः पितरः परास इत्या  
ह



ह

कुतिं वा हवनीये जुहुयाद्ग्नये शामवते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ह्युत हादु-  
 र्यस्याग्नयो ग्राभ्येणाग्निना संदह्ये रक्ता तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नेये संवर्गा-  
 या ह्यकपालं पुरोऽवाशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये कुवित्सु नोग विहये मानो-  
 अस्मिन्महाधन इत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयाद्ग्नये संवर्गाय स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्ति-  
 रिति सदादुर्यस्याग्नयो दिव्ये नाग्निना संसृज्ये रक्ता तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नेये  
 सुमते ह्यकपालं पुरोऽवाशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽग्नये सधि हवम-  
 यो दधे मे धिरः पूत दक्ष इत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयाद्ग्नये सुमते स्वाहेति सा त-  
 त्र प्रायश्चित्तिरिति सदादुर्यस्याग्नयः शवाग्निना संसृज्ये रक्ता तत्र प्रायश्चित्ति-  
 रिति सोऽग्नेये शुचये ह्यकपालं पुरोऽवाशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽग्निः

ह



शुचि व्रत तम उदग्ने शुचयस्तवेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये शुचये स्वाहे  
 तिसात त्रयाय श्रित्तिस्तदा कुर्यस्याग्नये आरंभे नाग्निना संदह्ये रन्का तत्र प्रा  
 यश्रित्तिरिति स मेवा रोपयेद्दग्नी वो ल्मुकं वा मोक्षयेद्यद्याहवनीयाद्यदिगाह  
 पत्याद्यदि न शक्नुयात्सो ग्नये संवर्गाया ह्यकपालं पुरोऽशान्निर्वपेत्तस्योक्तं  
 याज्यानुवाक्ये आहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये संवर्गाय स्वाहेति सात त्रया  
 यश्रित्तिः ७॥ तदा कुर्यआहिताग्निरुपवसथेऽक्रकवर्तका तत्र प्रायश्रित्ति  
 रितिसो ग्नये व्रत भर्ते ह्यकपालं पुरोऽशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये त्वम  
 ग्ने व्रत भर्तु चि व्रतानि बिभ्रद्व तपा अदध्य इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये  
 व्रत भर्ते स्वाहेति सात त्रयाय श्रित्तिस्तदा कुर्यआहिताग्निरुपवसथे व्रत्यमा



श्रा. ७

७

पद्ये तका तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये व्रत पतये ह्यकपालं पुरोऽशान्निर्वपेत्तस्य या  
ज्यानुवाक्ये त्वमग्ने व्रत पा असि ॥ यद्देवयं प्रतिनाम त्रतानीत्याहुतिं वाहवनीये जु  
हुयाद्ग्नये व्रत पतये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुय आहिताग्नि रमो वा  
स्यां पौर्णमासी वा तीया को तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये पथि कृते ह्यकपालं  
पुरोऽशान्निर्वपेत्तस्य या ज्यानुवाक्ये वेत्थाहि वेधो अध्वन आ देवाना मपि  
पंथाम गन्ते त्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये पथि कृते स्वाहेति सा तत्र प्रा  
यश्चित्तिस्तदा हुयस्य सर्व एवाग्नय उपशाम्ये रन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्न  
ये तपस्य ते जन दते पावकं ते ह्यकपालं पुरोऽशान्निर्वपेत्तस्य या ज्यानुवाक्ये  
आयाहित पसा जने धानो याहित पसा जने धि त्याहुतिं वाहवनीये जुहुया

व

७



ते

दग्नेयेतप स्वजनद्वतेपावकवतेस्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ८ ॥ तदा कुर्य आहितानि  
राग्रयणेनानिष्ठानवान्नप्राश्नीयात्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये वैश्वानराय  
द्वादशकपालं पुरोऽष्टाशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये वैश्वानरोऽअग्नीं जनतृष्टादि  
विष्टुष्टोऽअग्निः पृथिव्यामिह्याकुतिं वा हवनीये जुहुयादग्नेये वैश्वानराय स्वाहेति  
सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा कुर्य आहितानि र्यदिकपालं नश्येत्कातत्र प्रायश्चित्ति  
रिति सोऽग्निभ्यां द्विकपालं पुरोऽष्टाशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अश्विनाव  
त्तिरस्मदागोमतानास स्यारथेनेत्याकुतिं वा हवनीये जुहुयादग्निभ्यां स्वा  
हेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा कुर्य आहितानि र्यदि पवित्रं नश्येत्कातत्र प्रा  
यश्चित्तिरिति सोऽग्नये पवित्रवतेष्टाकपालं पुरोऽष्टाशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवा



## वित्रं

कोपवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते तपोष्यं विततं दिवस्पद इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुया  
 दग्नये पवित्रवते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय आहिताग्निर्यदि हिरण्यं  
 नश्येत्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नेये हिरण्यवते द्वा कपालं पुरोऽंशान्निर्व  
 पेत्तस्य याज्यानुवाक्ये हिरण्यं केशोरजसो विसारं आते सुपणां अमितं ए न  
 वेरित्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नेये हिरण्यवते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्ति  
 स्तदाहुय आहिताग्निर्यदि प्रातरस्मातोऽग्नि होत्रं जुहुयात्का तत्र प्रायश्चित्तिरि  
 तिसोऽग्नेये वरुणाया द्वा कपालं पुरोऽंशान्निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये त्वं नो  
 अग्ने वरुणस्य विद्वांस त्वं नो अग्ने वमो भवोतीत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद  
 ग्नेये वरुणाय स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय आहिताग्निर्यदि सूतका



नंप्राग्भीयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरिति सोमनयेतंतुमतेष्टाकपालं पुरोऽष्टाशान्निर्वपे  
 तस्य याज्यानुवाक्ये तंतुं तन्वत्रजसोभानुमन्विह्यक्षानहोनह्यतनोतसोम्याइ  
 त्याकुत्तिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये तंतुमते स्वाहेति सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुय  
 आहिताग्निजश्वे मृतशब्दं श्रुत्वा कातत्रप्रायश्चित्तिरिति सोमनये सुरभि मते  
 ष्टाकपालं पुरोऽष्टाशान्निर्वपे तस्य याज्यानुवाक्ये अग्निर्होता न्यसीदद्यजीया  
 न्साध्वी मकदेववीति नो अद्येत्याकुत्तिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये सुरभि मते  
 स्वाहेति सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुय आहिताग्निर्यस्य भायगौर्वयिमौजन  
 येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरिति सोमनये मरुत्वते त्रयोदशकपालं पुरोऽष्टाशान्निर्वपे  
 तस्य याज्यानुवाक्ये मरुतो यस्य हि क्षये राश्वेदचरमा अहेवेत्याकुत्तिं वाहवनी



ये जु कुया दग्ने ये मरुत्व ते स्याहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा कुरपत्नी कोप्यग्नि होत्र  
माहरे श्रुता नाहरे श्रुत इति ॥ आहरेदित्यादुर्यदि नाहरेद न द्वापुरुषः को न द्वापु  
रुष इति न देवान्न पितृन् न मनुष्या इति तस्मादपत्नी कोप्यग्नि होत्र माहरेत्त देवा मि  
थ स गाथा गीयते ॥ यजेत्सोत्राम एयामपत्नी कोप्यसोमपः ॥ माता पितृभ्यामनृ  
णाथी यजेति वचना धुतिरिति तस्मात्सोम्यं यजयेत् ॥ ६ ॥ तदा कुरवाचा पत्नी को  
ग्नि होत्रं कथमेव जुहोति निविष्टे मृता पत्नी नष्टा वाग्नि होत्रं कथमग्नि होत्रं  
जुहोति पुत्रा न्यौत्रा न्नृपु नित्या कुरस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्चोस्मिं लोके यं स्वर्गे  
स्वर्गे एा स्वर्गं लोकमाकरोहेत्यमुष्येव लोकस्य संततिं धारयति यस्येष्टां पत्नी  
नेष्टे तस्मादपत्नी कस्याधातुं कुर्वन्त्यपत्नी कोग्नि होत्रं कथमग्नि होत्रं जुहोतिश्च



इपत्नीसस्यं यजमानः श्रद्धासस्यं तदित्युत्तमं मिथुनं श्रद्धया सस्येन मिथुनेन  
स्यगां त्रिकं जयतीति ॥ १० ॥ तदा कुर्यद्दशपूर्णिमासयो रूपवसति न ह वा अब्र  
तस्य देवा ह विरश्नं तितस्मादुपवसत्युत्तमे देवा ह विरश्नीयुरिति पूर्वा पूर्णिमा  
सीमुपवसेदिति पैंग्यमुत्तरामिति कौषीतकं या पूर्वा पूर्णिमा सीसानुमति  
येति रासा राकाया पूर्वा मावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुटू यं पिय  
स्तमिया दभ्युदिया दिति सा तिथिः पूर्वा पूर्णिमा सीमुपवसेदनिर्ज्ञाय पुरस्ता  
दमावास्या यां चंद्रमसं यदुपैतियद्यजते ते तसोमं क्रीणां तिते नोत्तरामुत्तरा  
मुपवसेदुत्तराणि ह वै सोमो यजते सोममनुदेव तमेतद्देव सोमं यच्चंद्रमा  
स्तस्मादुत्तरामुपवसेत् ॥ ११ ॥ तदा कुर्यस्याग्निमनुद्धृतमादित्योभ्युदिया द



भ्यस्तमिधा द्वाप्रणीतो वा प्राग्घोमादुपशान्येत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति हिरण्यं  
 पुरस्कृत्य सायमुद्धरेज्ज्योतिर्वैश्वक्रं हिरण्यं ज्योतिः शुक्रमसौ तदेव तज्ज्योतिः  
 शुक्रं पश्यंनुद्धरति रजतमंतर्दाय प्रातर्द्धरे देतदात्रिरूपं पुरा संभेदाच्छा  
 यानामाहवनीयमुद्धरेत्स्युर्वेतमश्छायातेनेव तज्ज्योतिर्वामस्युंतमश्छा  
 यांतरतिसांतत्र प्रायश्चित्तिस्तदादुर्यस्य गार्हपत्याहवनीयावंतरैरानानोवा  
 रथोवाश्वावाप्रतिपद्येतकातत्र प्रायश्चित्तिरिति नैनमसिकुयदिहत्यादु  
 रात्मन्यस्य हिता भवन्तीति तच्चेन्न नसिकुर्वीत गार्हपत्यादिवेच्छिन्नामुद्धक  
 धारां हरेत्तंतुंतन्वेन्न जसोभा तुमचिहीत्याहवनीयासातत्र प्रायश्चित्तिः  
 स्तदादुःकथमग्नीनन्यादधानोन्वाहार्यपवनमाहारयेत्तन्नाहारयेत्



तदिति। आहारयोदित्याहुः प्राणा न्वा एषोभ्यात्मन्धते योग्नीनाधत्ते तेषामेषो  
 नादतमोभवतियदन्वाहार्यपचनस्तस्मिन्नेतामाहुतिं जुहोत्यग्नयेन्नादाया  
 न्नपतयेत्याहेत्यन्नादोहान्नपतिर्भवात्यश्रुते प्रजया न्नाद्यं य एवं वेदांतरेण  
 गार्हपत्याहवनीयो होष्य संचरेत्तेन हवा एनं संचरमाणमग्नयो विदु  
 रयमस्मासु होष्यतीत्येतेन हवा अस्य संचरमाणस्य गार्हपत्याहवनीयो  
 पाप्मानमपहतः सोपहतपाप्मोऽयः स्वर्गं लोकमेतीति वै ब्राह्मणमुदाहरंति  
 तदाहुः कथमग्नीन्प्रवत्स्यन्नुपतिष्ठेत्तत्रोष्यवा प्रत्येत्याहरहर्वेति तूष्णीमित्या  
 हुस्तूष्णीवैश्रेयस आकांक्षंतेथायाहु रहरहवा एते यजमानस्याश्रद्धयो  
 दासनात्प्रपुवनाद्विभ्यतितानुपतिष्ठेत्ते वा भयं वा भयं मेस्त्वित्यभयं हैवा



स्मेभवत्यभयं हेवास्मेभवति ॥ १२ ॥ ॥ इति द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ॥ हरिश्चंद्रो ह वै  
 धस एश्वाको राजा पुत्र आसतस्य दशतं जायाव भूवुस्तासु पुत्रं न लोभे तस्य  
 दपर्वत नारदो गृह ऊषतुः सह नारदं पप्रच्छ यन्निमं पुत्रमिच्छंति ये विना नं  
 त्रिये च न ॥ किं स्त्रियुत्रेण विदंते तन्म आचक्ष्व नारदो तिसृकया पृष्ट  
 दशभिः प्रत्युवाच ॥ ॥ क्रूणामस्मिन्नस नयस्य मृतत्वं च गच्छति ॥ पिता पुत्र  
 स्य जातस्य पश्येच्च जीवतो मुखं ॥ यावंतः पृथिव्यां भोगा यावंतो जात  
 वेदसि ॥ यावंतो अमुप्राणिनां भूयान्युत्रे पितुस्ततः ॥ शश्वत्युत्रेण पि  
 तरोऽस्याय न्वकुलं तमः ॥ आत्मा हि जज्ञा आत्मनः सदरावत्यति तारि  
 णी ॥ किंचु मलं किमजिनं किमुश्मश्रूणि किंतपः ॥ पुत्रं ब्रह्माण इच्छध्वं स



वे लोको वदावदः ॥ अं नं ह प्राणाः शरणां ह वा सो रूपं हि रण्यं पशवो विवाहाः ॥ सखा ह  
 जायारूपं ह दुहिता ज्योतिर्ह पुत्रः परमेव्यो मनः ॥ पतिर्जायां प्रविशति गभो भू  
 त्वा समातरं ॥ तस्यां पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते ॥ तज्जाया जाया भवति यद्  
 स्यां जायते पुनः ॥ आभूतिरेषा भूतिर्ब्रजमेतन्निधीयते ॥ देवाश्चेतामृषय  
 श्रतेजः समन्तरन्महते ॥ देवा मनुष्या नृवन्तेषा वो जननी पुनः ॥ ना पुत्रस्य  
 लोको स्तीति तत्सर्वं पशवो विदुः ॥ तस्मात्तु पुत्रो मातरं स्वसोरं वा धिरो हति ॥  
 एष पंथा उरु गायः सुशो बो यं पुत्रिणा आक्रमते विशोकाः ॥ तं पश्यंति पशवो  
 वयां सिचतस्मात्ते मात्रा पि मिथुनी भवन्तीति हस्मा आख्याय ॥ २३ ॥ अथैन  
 मुवाच वरुणं राजानमुपधाव पुत्रो मे जायतां तेन त्वा यजा इति तथेति सवरु



एतं राजानमुपससारपुत्रो मे जायतांते नत्वा यजा इति तथेति तस्य ह पुत्रो जज्ञे रोहि तो  
 नाम तं हो वाचा ज निवेते पुत्रो यज स्वमानेनेति सहो वाचयदावे पशुं निर्दं शो भवत्यथ  
 समेधो भवति निर्दं शो न्वस्त्वथत्वा यजा इति तथेति सह निर्दं शा आस तं हो वाच नि  
 र्दं शो न्वभूय ज स्वमानेनेति सहो वाचयदावे पशोर्दं ता जायंते थ समेधो भवति र्दं  
 तान्वस्य जायंता मथत्वा यजा इति तथेति तस्य ह दं ता जज्ञिरे तं हो वाचा ज्ञतवा अ  
 स्य दं ता यज स्वमानेनेति सहो वाचयदावे पशोर्दं ताः पद्यंते थ समेधो भवति र्दं  
 तान्वस्य पद्यंता मथत्वा यजा इति तथेति तस्य ह दं ताः पेदिरे तं हो वाचा पत्सतवा  
 अस्य दं ता यज स्वमानेनेति सहो वाचयदावे पशोर्दं ताः पुनर्जायंते तं हो वाचा ज्ञ  
 तवा अस्य पुनर्दं ता यज स्वमानेनेति सहो वाचयदावे क्षत्रियः सान्नादुको भ  
 र्धसमेधो भवति र्दं तान्वस्य पुनर्जायंता मथत्वा यजा इति तथेति तस्य ह दं ताः पुनर्जज्ञिरे २



वस्य धर्मो भवति सन्नाहन्नुप्राप्नोत्वथ त्वा यज्ञा इति तथेति सहसन्नाहं प्रापत्तं  
 होवाच सन्नाहन्नुप्राप्नोद्यज्ञस्वमानेनेति सतथेत्युक्त्वा पुत्रमामंत्रयामास तत्तायं  
 वै न त्वत्तामददादं तत्त्वया ह मिमं यज्ञा इति सहनेत्युक्त्वा धनु रादायारण्यमपा  
 तस्त्वोस संवत्सरमरण्ये च चार॥१४॥ अथ हे श्वाकं वरुणो जग्राह तस्य होदरं ज  
 शतदुहरोहितः शुश्राव सो रणयाद्राममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच॥  
 नानाश्रान्ताय श्रीरसूतिरोहितशुश्रुमा॥ पापो नृषद्वरो जन इन्द्र इव रतः सर्वा  
 चरे वेति चरे वेति वैमा ब्राह्मणो वोचदिति ह॥ द्वितीयं संवत्सरमरण्ये च चार सो र  
 णयाद्राममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच॥ पुष्पिण्यो चरतो जंघेभूस्तु  
 रात्मा फलग्रहिः॥ शोरे स्य सर्वपाप्मानः श्रमेण प्रपथे हताश्चरे वेति चरे वेति वै



मा ब्राह्मणो वोचदिति ह ॥ तृतीयं संवत्सर मरणे च चारसोरण्याद्राममेयाय तमिं  
 दः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ आस्तो भग आसीनस्यो धिः स्तिष्ठति तिष्ठतः ॥ शेते  
 निपद्यमानस्य चराति चरतो भगश्चरैवेति चरैवेति वै मा ब्राह्मणो वोचदिति ह ॥  
 चतुर्थं संवत्सर मरणे च चारसोरण्याद्राममेयाय तमिंदः पुरुषरूपेण पर्येत्यो  
 वाच ॥ कलिः शयानो भवति संजिहानस्तुद्धापरः ॥ उत्तिष्ठंश्चेता भवति कृतं संपद्य  
 ते चरंश्चरैवेति चरैवेति वै मा ब्राह्मणो वोचदिति ह ॥ पंचमं संवत्सर मरणे च  
 चारसोरण्याद्राममेयाय तमिंदः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ चरन्ने मधुविंदति  
 चरं स्वादुमुदुंबरं ॥ सूर्यस्य पश्य श्रेमाणां योनितंदयते चरंश्चरैवेति चरैवेति वै  
 मा ब्राह्मणो वोचदिति ह ॥ षष्ठं संवत्सर मरणे च चारसोऽजीगर्तसौ यवसिम



विमशानयापरीतमरण्यउपेयायतस्यहत्रयःपुत्राआसुःशुनःपुछःशुनःशेषः  
 शुनोलांगूलइतितंहोवाचक्रुषेहंतेशतंददाम्यहमेषामेकेनात्मानंनिष्क्रीणा  
 इतिसज्येष्टंपुत्रंनिगृह्णानउवाचनन्विममिति नोएवेममितिकनिष्ठमाता  
 तौहमध्यमेसंपादयांचक्रतुःशुनःशोपेतस्यहशतंदत्वा सतमादायसोरण्या  
 द्जानमेयायसपितरमेत्योवाचततहंताहमनेनात्मानंनिष्क्रीणाइतिसव  
 रुणंराजानमुपससारानेनत्वायज्ञाइतितथेतिभूयान्वेवाहृणाःक्षत्रिया  
 दितिवरूणाउवाचतस्माएतंराजसूयंयज्ञक्रतुंप्रोवाचतमेतमभिषेचनीये  
 पुंरूषंपशुंमालेभे॥१५॥तस्यहविश्वोमित्रोहोतासीज्जमदग्निरेरधयुधं  
 सिष्ठोब्रह्मायास्यउजातातस्माउपाहतायेनियोक्तारंनविविदुःसहोवा



राज्ञीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताहमेनंनियोक्ष्यामीतितस्माअपरंश  
 तंददुःस्तंसानिनियोज्जतस्माउपाकृतायनियुक्तायाप्रीतायपर्यग्निकृतायावि  
 शसितारंनविविदुःसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताहमेनं  
 विशसिष्यामीतितस्माअपरंशतंददुःसोसिन्निःशानएयायाथहथुनःशे  
 पइक्षांचक्रेमानुषमिववेमाविशसिष्यंतिहंताहंदेवताउपधावामीतिसप्रजा  
 पतिमेवप्रथमंदेवतानामुपससारकस्यनूनंकृतमस्यामृतानामित्येतय  
 न्निंप्रजापतिरुवाचाग्निर्वेदेवानांनेदिष्टस्तमेवोपधावेतिसोग्निमुपससा  
 रग्निर्वयंप्रथमस्यामृतानामित्येतयवातिमग्निरुवाचसवितावैप्रसवाना  
 मीशेतमेवोपधावेतिससवितारमुपससारमित्वादेवसवितरित्येतैनत्वे



नतंसवितोवाचयकृणायवेराज्ञेनियुक्तोसितमेवोपधावेति'सवरूपंराज्ञानमु  
पससाशतउत्तराभिरेकत्रिंशतातंवकृणउवाचाग्निर्वैदेवानांमुखंसुहृदयत  
ममनुसुहृथत्वोत्त्रक्ष्यामइतिसोऽग्निंतुष्टावातउत्तराभिर्द्वाविंशत्यातमग्नि  
तवाचविश्वानुदेवान्स्तुहृथत्वोत्त्रक्ष्यामइतिसविश्वान्देवांस्तुष्टावन्मो  
महज्योनमोअभकेभ्यइत्येतयचातिविश्वेदेवाउचुरिंदोवैदेवानामोडिष्ठोव  
डिष्ठःसहिष्ठःसत्तमःपारयिष्ठुतमस्तनुस्तुहृथत्वोत्त्रक्ष्यामइतिसइंदं  
तुष्टावयत्रिदिसत्यसोमपाइतिचैतेनसूक्तेनोत्तरस्यचपंचदशमित्सरमा  
इंदःस्तूयमानःप्रीतोमनसाहिरण्यरथंदहोतमेतयाप्रतीयार्थशश्वदिंद  
इतितमिंदउवाचाश्विनोनुसुहृथत्वोत्त्रक्ष्यामइतिसोऽश्विनोतुष्टावातउ



तरेण तच्चेन तमश्चिना ऊचतु कषसन्तु ह्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति स उष संतुष्टा वा  
त उ तरेण तच्चेन तस्य ह स्म च्युक्ता या विपाशो मुमुवे क नीय ऐक्ष्वाक स्योद रं  
भवत्युत्तमस्यामेव च्युक्ता या विपाशो मुमुवे ग द ऐक्ष्वाक आसी ॥ १६ ॥ त म्ब त्वि  
ऊ ऊ चुरस्त्वमेव नो स्याद्दुः संस्था मधिगच्छेत्स्यथ हे तं शुनः शो पौ ज ससर्वं द द श  
तमे ता मि श्र त म्भ मि र मि सुषा वय त्रि द्वित्वं गृह गृह इत्यथै नं द्रो णा क ल श म  
भ्यव नि ना यो छि षं च म्बो भ रैत्येत यं त्रि हा स्ति त्रे चार ष्ये पूर्वा मि श्र त र श  
भिः स स्या हा कारा मि जु ह वां च का रा थै त म व भ थ म भ्य व नि ना य त्व न्नो अग्ने  
वरु णा स्य विद्वानि त्ये ता भ्या मथे न न त ऊ ध मि ग्नि मा ह व नी य नु प स्था प यां च  
का रं शु न श्रि ष्ठे पं नि दि तं स ह स्त्रा दि त्यथ ह शु नः शो पौ वि श्वा मि त्र स्यां क मा स



सादसहोवाचाजीगर्तःसोयवसिर्ऋषेपुनर्मेपुत्रंदेहीतिनितिहोवाचविश्वामित्रोदि  
वावाश्ममंमह्यमरासतेतिसहदेवरातोर्विश्वामित्रआसतस्येतेकापिलेयवाभवाः  
सहोवाचाजीगर्तःसोयवसिस्त्वंवेदिविद्वयावहाइतिसहोवाचाजीगर्तःसोयव  
सिरांगिरसोजन्मनास्याजीगर्तिःश्रुतःकविः॥ऋषेपेतामहासंतोर्मापगाः  
पुनरेहिमामितिसहोवाचशुनःशेपोदशुस्त्वाशांसहस्तन्नयच्छुद्धेष्टलक्ष्मता  
गवांत्रीणिशतानित्वमवराणीथामदंगिरइतिसहोवाचाजीगर्तःसोयवसि  
स्तद्देमाताततपतिपापंकर्ममयाकृतं॥तद्दहन्तिद्रुवेतुभ्यंप्रतियंतुशताग  
वामितिसहोवाचशुनःशेपोयःसरुत्पापंकंकुर्याकुर्यादेनत्ततोपरं॥नापा  
गाःशोडशान्यायादसंधेयंवयाकृतमित्यसंधेयमितिहविश्वामित्रउपपपाद



सहोवाच विश्वामित्रो भीम एव सो यवसिः शासेन विशिशसिषुः ॥ अस्मान्मेतस्य पु  
त्रो भूर्ममैवोपेहि पुत्रतामिति सहोवाच शुनः शेषः संवेयथानोत्पयारुत पुत्रत  
थावद ॥ यथैवांगिरसः सन्नुपेयांतव पुत्रतामिति सहोवाच विश्वामित्रोऽप्येष्टो मे  
त्वं पुत्राणां स्यात्स वश्रोष्ठा प्रजा स्यात् ॥ उपेया देवं मे दायंते न वेत्वा पमं त्रय इति  
सहोवाच शुनः शेषः संस्तानानेषु वै ब्रूयात्सो दायाय मे श्रिये ॥ यथा हं भरत  
ऋषभोपेयांतव पुत्रतामित्यथ ह विश्वामित्रः पुत्रानामंत्रया मासामधुच्छंदाः  
शृणोत न ऋषभो रेणुरहकः ॥ ये केचन भ्रातरस्तु नास्मैऽप्येष्ट्याय कल्पधमि  
ति ॥ १७ ॥ तस्य ह विश्वामित्रस्येक शतं पुत्रा आसुः पंचाशदेव ज्यायां सोमधुच्छं  
दसो पंचाशत्कनीयांसः सद्ये ज्यायां सोनते कुशलं मे निरेताननुव्याजहार



तान्वः प्रजाभक्षी हेतित एते ध्राः पुंशुः शबराः पुलिंदामूतिवाद्भ्युदं स्या बहवो भ  
वन्ति वैश्या मित्रादस्यूनां भूयिष्ठाः सहो वाचमधु छंदाः पंचाशतासां द्युन्न ४ पि  
ता संजानीते तस्मिंस्तिष्ठो महो वयं ॥ पुरस्त्वा सर्वे कुर्महेत्वामन्वं चो वयं स्मसीत्य  
थ ह विश्वामित्रः प्रतीतः पुत्रांस्तुष्टावते वै पुत्राः पशुमंतो वीरवंतो भाविष्यथ ॥ ये  
मानं मे नु गृह्णंतो वीरवंतमकर्त्तमा ॥ पुर एत्रा वीरवंतो देवराते न गाथिनाः ॥  
सर्वे राध्यास्ते पुत्रा एषवः सहिवाचनं ॥ एषवः कुशिका वीरो देवरातस्तमचित ॥  
युष्मांश्च दायं मउपेता विधां यामुच विद्मसि ॥ ते सम्यं चो वैश्या मित्राः सर्वे सा  
कंसरातयः ॥ देवराता यतस्तिष्ठ रे धृत्ये श्रेष्ठ्या य गाथिनाः ॥ अधीयत देवरातो  
रिक्थयोरुभयो रूषिः ॥ जहूनां ताधिपत्ये देवै देव गाथिनां ॥ तदेतत्परऋ



कूष्ठतगाथंशौनःशेषमाख्यानंतद्धोताराक्षेमिषित्तायाचहेहिरण्यकशिपावासी  
नआचहेहिरण्यकशिवासीनःप्रतिगृणातियशोवेहिरण्यंघेशसेवेनंतत्सम  
इयत्तोमित्यचःप्रतिगरएवंतथेतिगाथायाऊमितिवेदेवंतथेतिमानु  
षंदैवेनचैवेनंतन्मानुषेणचपापादेनसःप्रमुंचतितस्माद्योराजाविजि  
तीस्यादययजमानआख्यापयेतैवेतद्धोतःशेषमाख्यानंतद्वास्मिन्नत्यं  
चनेनःपरिशिष्यतेसहस्रमाख्यात्रेदद्याच्छतंप्रतिगरित्रएतेचैवास  
नेश्वेतश्चाश्वतररीरथोहोतुःपुत्रकामाहायाख्यापयेरंलुभतेहपुत्रान्  
लुभतेहपुत्रान्॥१८॥ ॥इतित्रयस्त्रिंशोऽध्यायः॥ ॥प्रजापतिर्यज्ञम  
सजतयज्ञंस्वस्वमनुब्रह्मक्षत्रेअसृज्येतांब्रह्मक्षत्रेअनुद्व्यःप्रजाअसृ



ज्यंतकुतादश्चाकुतादश्चाब्रह्मेवानुकुतादः क्षत्रमन्वकुतादएतावेप्रजाअकुतादोय  
द्राह्लणाअथैताअकुतादोयद्राजन्योवेश्यः श्रुदस्ताभ्योष्ठिरकामतं ब्रह्मक्षत्रेअ  
चेतांयान्येवब्रह्मणाआयुधानितैर्ब्रह्मानेद्यानिक्षत्रस्यतैः क्षत्रमेतानिवैब्रह्म  
णाआयुधानियद्यज्ञायुधान्यथैतानि क्षत्रस्यायुधानियदश्चरथः कवचद्वेषुधा  
नचतंक्षत्रमनन्वायन्यवर्ततायुधेभ्योहस्मास्यविजमानः पराडेवेत्यथैर्नैब्रह्मा  
नैर्नमाप्नोतमात्वापरस्तान्निरुद्ध्यातिष्ठत्सआतः परस्तान्निरुद्धस्तिष्ठंशात्वास्या  
न्यायुधानिब्रह्मोपावर्तततस्माद्वाप्येतर्हि यज्ञोब्रह्मण्येवब्राह्मणोषुप्रतिष्ठि  
तोथेनक्षत्रमन्वागच्छतदब्रवीदुपमास्मिन्यज्ञेद्वयस्येतिततथेत्यब्रवीत्तद्वैनि  
धायस्यान्यायुधानिब्रह्मणाएवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेणाब्रह्मभूत्वायज्ञमुपाव

यज्ञः



तस्वेति तथो तित क्षत्रं निधाय स्वा न्या युधानि ब्रह्म एवा युधैर्ब्रह्मणो रूपेण  
 ब्रह्म भूत्वा यज्ञमुपावर्तत तस्माद्वाप्येत हि क्षत्रियो यज्ञमानो निधायैव स्वा न्या  
 युधानि ब्रह्म एवा युधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्म भूत्वा यज्ञमुपावर्तते ॥ १९ ॥  
 अथातो देवयजनस्यैव योऽध्यस्तदा कुप्यद्वा ह्येणो राजन्यो वैश्यो दीक्षिष्यमाणः  
 क्षत्रियं देवयजनं याचति कं क्षत्रियो यात्रेदिति देवं क्षत्रं याचेदित्या कुरादित्ये  
 वै देवं क्षत्रं मादित्य एषां भूतानां मधिपतिः स यदहं दीक्षिष्यमाणो भवति त  
 दहः पूर्वाह्ण एवोद्यंत मादित्यमुपतिष्ठेते दं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं ॥ देवसं  
 वितदेवयजनं मे देहि देवयज्ञाया इति देवयजनं याचति स यत्तत्र याचित उत्तरां  
 सर्पस्थो तथा दहामीति हेवतदाह तस्य हनकाचनरिष्टिर्भवति देवेन सवित्रा



प्रसूतस्योत्तरोत्तरिणीहश्रियमश्रुतेक्षुतेहप्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यैवमुपस्थापया य  
 चित्वादेवयजनमध्यवसायदीक्षतेक्षत्रियस्सन॥२०॥अथात इष्टापूर्तस्यापरिज्यानिः  
 क्षत्रियस्ययजमानस्यसपुरस्तादीक्षायाआकुर्तिंजुहुयान्नतुर्गृहीतमाज्यमा  
 हवनींइष्टापूर्तस्यापरिज्यान्यैपुनर्नइंद्रोमघवाददातु॥ब्रह्मपुनरिष्टंपूर्तंदास्वा  
 हेत्यथानूबं ध्यायेसमिष्टयजुषामुपरिष्टात्पुनर्नोअग्निर्जातवेदाददातु॥क्षत्रंपु  
 नरिष्टंपूर्तंदास्वाहेतिसैवेष्टापूर्तस्यापरिज्यानिःक्षत्रियस्ययजमानस्ययदेते  
 आकुर्तीतस्मादेतेहोतव्ये॥२१॥तदुहस्माहसौजातआरात्त्रिरजीतपुनर्वर्यंवा  
 एतद्यदेतेआकुर्तीइतिथथाहकामयेततथैतेकुर्याद्यइतोनुशासनंकुर्यादि  
 तीमेत्वेवजुहुयाद्ब्रह्मप्रपद्येब्रह्ममाक्षत्राहोषायतुब्रह्मरोस्याहेतिततदिति॥३॥



ब्रह्म वा एष प्रपद्यते यो यत्नं प्रपद्यते तन्न वे यज्ञो यज्ञादुह वा एष पुनर्जीयते यो दीक्षते तं ब्रह्म  
 प्रपन्नं क्षत्रं न परिजिनाति ब्रह्म माक्षत्राद्गोपायत्वित्याह यथै नं ब्रह्म क्षत्राद्गोपायेद्ब्रह्म  
 गोस्वाहेति तदेनत्प्रीणाति तदेनत्प्रीतं क्षत्राद्गोपायत्वित्याह नूबं ध्यायेत्समिष्टयजुषामु  
 परिष्ठाक्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रं मा ब्रह्म गो गोपायतु क्षत्राय स्वाहेति तत्तद्वितीक्षत्रं वा एष  
 प्रपद्यते यो राहुं प्रपद्यते क्षत्रं हि राहुं तं क्षत्रं प्रपन्नं ब्रह्म न परिजिनाति क्षत्रं मा ब्रह्म  
 गो गोपायत्वित्याह यथै नं क्षत्रं ब्रह्म गो गोपायेत्क्षत्राय स्वाहेति तदेनत्प्रीणाति  
 तदेनत्प्रीतं ब्रह्म गो गोपायति सेवेष्टा पूर्वस्यैवापरिज्यानिःक्षत्रियस्य यजमान  
 स्य यदेते आकुतीति स्मादेते एव होतव्ये ॥ २२ ॥ अथेदो वै देवतया क्षत्रियो भवति त्रैष्टु  
 भं च दसा पंचदश स्तोमेन सोमो राज्येन राजन्यो बंधुना सह दीक्षमाण एव ब्राह्मण



तामभ्युपेतियत्कलाजिनमध्यहृतिर्यदीक्षितव्रतं चरति यदेनं ब्राह्मणाः अभिसंगच्छन्ते  
 तस्य हृदी क्षमारास्येन्द्र एवेन्द्रियमादत्ते त्रिष्टुब्धीर्यं पंचदशस्तोम आयुः सोमो राज्यं पित  
 रो यशस्कीर्तिर्मन्यो वा अयमस्मद्भवति ब्रह्म वा अयं भवति ब्रह्म वा अयमुपावर्तत इ  
 तिवदंतः स पुरस्ताद्दीक्षायामाकुर्तिं कुत्वा हवनीयमुपतिष्ठेत्तत्रैन्द्रा देवताया एमि न त्रि  
 ष्टुभश्छंदसो न पंचदशस्तोमो न सोमा द्वाज्ञो न पित्र्या हूं धोर्मा म इन्द्र इन्द्रियमादित  
 मा त्रिष्टुब्धीर्यं मा पंचदशस्तोम आयुर्मा सोमो राज्यं मा पितरो यशस्कीर्तिं सहेंद्रिये  
 रा वीर्येणा युषा राज्येन यशसा बंधुनाग्निं देवतामुपैमि गायत्रीं छंदस्त्रिवृतं स्तोमं  
 सोमं राजानं ब्रह्म प्रपद्ये ब्राह्मणो भवामीति तस्य हनेन्द्र इन्द्रियमादत्ते न त्रिष्टुब्धीर्यं  
 न पंचदशस्तोम आयुर्न सोमो राज्यं न पितरो यशस्कीर्तिर्य एव मेतामाकुर्तिं कुत्वा



श्री० ३

२०

हवनीयमुपस्थापदीक्षतेक्षत्रियः सन् ॥ २३ ॥ अथाग्नेये यो वै देवतया क्षत्रियो दीक्षितो  
भवति गायत्र्यं चंदसा त्रिवृत्स्तोमेन ब्राह्मणो बंधुना सहोदवस्ये नैव क्षत्रियतामभ्यु  
पेतितस्य होदवस्य तोग्निरेव तेज आदत्ते गायत्री वीर्यं त्रिवृत्स्तोम आयुर्ब्राह्मणो ब्र  
ह्मयशं स्कीर्तिमन्यो वा अयमस्मद्भवति क्षत्रं वा अयं भवति क्षत्रं वा अयमुपावर्त  
त इति वदंतः सो नू बंध्या ये समिष्टयजुषामुपरि ह्युत्वा कुतिमा हवनीयमुप  
तिष्ठेत् नाग्नेर्देवताया एमि न गायत्र्या चंदसो न त्रिवृत्स्तोमान् ब्रह्मणो बंधो  
मामेग्निस्तेज आदितमा गायत्री वीर्यं मा त्रिवृत्स्तोम आयुर्मा ब्रह्मणो ब्रह्मय  
शं स्कीर्तिं सह तेजसा वीर्येणायुषा ब्रह्मणाय शसाकीर्त्यै देवतामुपैमि त्रिष्टुभं चं  
दः पंचदशं स्तोमं सोमं क्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रियो भवामि ॥ देवाः पितरः पितरो देवा योऽस्मि

राजानं

९

२०



सस न्यजे ॥ स्वम इदमिष्टं स्वंपूर्तं स्वंश्रान्तं स्वंकृतं ॥ तस्य मेयमग्निरूप इष्टायं वायुरु  
पश्रोतासावादि स्यो नुर्याते इमं हं यः एवास्मि सोस्मीति तस्य हनाग्निस्तेज आ  
दत्तेन गायत्री वीर्यं न त्रिवृत्तो म आयुर्न ब्राह्मण ब्रह्म यशस्कीर्तिर्य एव मे  
तामाकुतिं कुत्वा हवनीयमुपस्थापो देवस्य तिष्ठ त्रियः स नृ ॥ २४ ॥ अथातो  
दीक्षाया आवेदनस्यैव तदा कुर्यद्ब्राह्मणस्य दीक्षितस्य ब्राह्मणो दीक्षित इति  
दीक्षामावेदयंति कथं क्षत्रियस्यावेदयेदिति यथैवेतद्ब्राह्मणस्य दीक्षि  
तस्य ब्राह्मणो दीक्षित इति दीक्षामावेदयंत्येव मेवेतत्क्षत्रियस्यावेदयेत्पुरो  
हितस्यार्वयेणेति ततः द्वितीया निधाय वा एष स्वा न्यायुधानि ब्रह्मण एवायु  
धैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्म भूत्वा यज्ञमुपावर्तत तस्मात्पुरोहितस्यार्वयेणादी

तस्य



क्षामावेदयेयुः पुरोहितस्यावेयेणप्रवरंप्रवृणीरन् ॥ २५ ॥ अथातो यजमा  
 नभागस्येव तदाहुः प्राश्नीयाक्षत्रियो यजमानभागो न प्राश्नीयाश्च इति ॥  
 यत्प्राश्नीयादहुताहुतं प्राश्य पापीया न्यायं न प्राश्नीयाद्यक्षादात्मानं  
 त्रिषाद्यज्ञो वै यजमानभागः स ब्रह्मणो परिहृत्यः पुरोहिताय तनं वा एत  
 क्षत्रियस्य यद्ब्रह्माद्वात्मो ह वा एष क्षत्रियस्य यत्पुरोहित उपोह परोक्षेण  
 व प्राशित रूपमाप्नोति नास्य प्रस्यक्षं भक्षितो भवति यज्ञ उ ह वा एष प्रस्य  
 क्षं यद्ब्रह्मा ब्रह्मणि हि सर्वो यज्ञः प्रतिष्ठितो यज्ञे यजमानो यज्ञ एव तद्य  
 समस्य जंतियथा स्वापो यथाग्नावग्निं तद्देनातिरिच्यते तदेतं न हिन  
 स्ति तस्मात्स ब्रह्मणो परिहृत्यो ग्नौ हे केजु कृति प्रजापते विमान्नामलो



कस्तस्मिंस्त्वादधामि सह यजमाने न स्याहेति तत्तथा न कुर्याद्यजमानो वै यज  
 मानभागो यजमानं ह सोमो प्रवृणक्ति य एनं तत्र ब्रूयाद्यजमानमनो प्रावा  
 क्षीः प्रास्याग्निः प्राणांधश्यति मरिष्यति यजमान इति शश्वत्तथा स्यात्तस्मा  
 तस्याशान्तेयादाशान्तेयात् ॥ २६ ॥ ॥ इति चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ॥ विश्वं  
 तरोहसौषधनः श्यापर्णांश्च रिचक्षाणो विश्यापर्णं यज्ञमाजङ्हेत इतनुबु  
 ध्यश्यापर्णास्त्रयज्ञमाजङ्गमुस्ते हतदंतर्वेद्यासांचक्रिरेतानूहृष्टो वाचपाप  
 स्यवा इमे कर्मणाः कर्तार आसते पूता ये वाचो वदिता रोय छ्यापर्णा इमानुस्था  
 पयते मेमेतर्वेदिमा सिषते तितथेति तानुस्थापयांचक्रुस्ते होस्थापमाना रु  
 रुविरेयेतेभ्यो भूतवीरेभ्यो सितमृगाः कश्यपानां सोमपीथमभिजिग्युः पा



रिहितस्य जनमेजयस्य विकश्यपेयज्ञेते स्तेतत्र वीरवंत आसुः कश्चित्सोस्मा  
 कास्तिवीरो य इमं सोमपीथमभिजेष्यतीत्ययमहमस्मि वो वीर इति होवाच रा  
 मो मार्गवेयो रा मो हास मार्गवेयो नू चानश्या पर्णीयस्तेषां होतिष्ठतामुवाच  
 पिनुराज त्रिस्थां विदं वेदे रुथा पयंती त्रियस्त्वं कथं वेत्थ ब्रह्म बंधविति ॥ २७ ॥  
 यत्रे इंदेवताः पय्यं जन्निश्च रूपं त्वा इमं न्यमं स्तवत्र मस्त तयतीत्या ता व के  
 न्यः प्राहा रुर्मघानवधी इह स्पतेः प्रत्यवधी दितितत्रे इः सोमपीथे नव्या इति  
 इत्यानुव्य द्विंक्षत्रं सोमपीथे नव्या इति तपी इः सोमपीथे भवत्तु रा मुष्य सो  
 मंत इह मेवाद्या पिक्षत्रं सोमपीथे न सयस्तं भक्षं विद्याद्यः क्षत्रस्य सोमपीथे  
 नव्य इह स्यये नक्षत्रं समुद्राते कथं तं वेदे रुथा पयंती त्रिवेत्थ ब्रह्म तात्वं तं भ



क्षां वेदहीति तं वेनो ब्राह्मण ब्रूहीति तस्मै वेते राजन्निति होवाच ॥ २५ ॥ त्रयाणां  
 भक्षणागामिकमाहरिष्यंति सोमं वा दधिवापो वा स यदिसोमं ब्राह्मणो नांस  
 भक्षो ब्राह्मणां स्तेन भक्षेण जिन्विष्यसि ब्राह्मण कल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यत  
 आहव्यापाय्यावसायीयथा कामप्रयाप्येयदा वै क्षत्रियाय पापं भवति ब्रा  
 ह्मण कल्पोऽस्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा ब्रा  
 ह्मणान्तामभ्युपेतौः स ब्रह्मबन्धवेन जिज्युषितोऽथ यद्विदधिवैश्यानां स भक्षो  
 वैश्यां स्तेन भक्षेण जिन्विष्यसि वैश्य कल्पस्ते प्रजायामा निजेऽथ तेऽन्यस्य ब  
 लिकदन्त्यस्याद्यो यथा कामज्येयो यदा वै क्षत्रियाय पापं भवति वैश्य कल्पो  
 स्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा वैश्यतामभ्यु



देतोः सर्वे श्यत काजिज्युषितो धयघपः श्रुशानां समक्षः श्रुदां स्तेनभक्षेण  
 जिन्विद्यसिभूदकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते न्यस्य प्रेष्यः कामोत्थाप्योय  
 था कामवध्योयदा वैक्षत्रियाय पापं भवति श्रुदकल्पोस्य प्रजायामाजा  
 यत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा श्रुदतामभ्युपैतोः स श्रुदतया  
 जिज्युषितः ॥ २९ ॥ एते वै ते त्रयो भक्षाराजं निति होवाच येषामाशां नेया  
 क्षत्रियो यजमानो थास्येष स्वो भक्षो न्यग्रोधस्यावरोधाश्च कलानि चो  
 दुंबराण्याश्च त्थानि प्लाक्षाण्यभिषुणुयात्तानि भक्षयेत् सोस्य स्वो भक्षो य  
 तो वा अधिदेवाय ज्ञेने ह्वा स्वर्गं लोकमायं स्तत्रैतां श्रमसान्युजां स्ते न्यग्रो  
 धा अभवन् युजा इति हाप्येनाने तह्यविक्षते कुरुक्षेत्रे ते ह प्रथमजान्यग्रो



धानांतेभ्यो हान्येधिजातास्तेयन्यं चोरोहं संस्मान्य इरोहति न्यग्रो हो न्यग्रो  
 होवेनाम तन्यं ग्रोहं संतं न्यग्रोध इत्यावक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि दे  
 वाः ॥३०॥ तेषां यश्च मसानां रसो वा डैः तैव रोधा अभवन्नथ य ऊर्ध्वं स्तानि फ  
 लानि न्येष ह वा वक्षत्रियः स्याद्द्रक्षान्ने तियो न्यग्रोध स्यावरोधांश्च फला  
 नि च भक्षयत्युपाह परोक्षेणैव सोमपीथमाप्नोति मास्यप्रत्यक्षं भक्षितो  
 भवति परोक्षमिव ह वा एष सोमो राजायं न्यग्रोधः परोक्षमिवैष ब्रह्मणो  
 रूपमुपनिगच्छति यश्च त्रियः पुरोधये वहीक्षये व प्रवरेणैव क्षत्रं वा एतद्  
 नस्पतीनां यं न्यग्रोधः क्षत्रं राजन्यो नितत इव हीह क्षत्रियो राष्ट्रे व स भव  
 ति प्रतिष्ठित इव नितत इव न्यग्रोधो वरोधैर्भूम्यां प्रतिष्ठित इव तद्यश्च त्रि



यो यजमानो न्यग्रोधस्यावरोधांश्च फलानि च भक्षयत्यात्मन्येव तत्क्षत्रं वन  
 न स्पतीनां प्रतिष्ठापयति क्षत्र आत्मानं क्षत्रे हवे स आत्मनि क्षत्रं वनस्पती  
 नां प्रतिष्ठापयति न्यग्रोधस्यावरोधे भूम्यां प्रतिराष्ट्रेतिष्ठत्युग्रं हास्य राष्ट्रं  
 मव्यथ्यं भवति य एव मेतं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः ॥ ३९ ॥ अथ य  
 दौ दुंबराण्युजो वा एषो नाद्याद न स्पति रजायत य दु दुंबरो भौज्यं वा एत  
 द न स्पतीनां मूर्जमेवास्मिंस्तद नाद्यं भौज्यं च वनस्पतीनां क्षत्रे दधात्य  
 थ यदा श्वत्थानि तेजसो वा एष वनस्पति रजायत य दश्वत्थः साम्राज्यं  
 वा एत द न स्पतीनां तेज एवास्मिंस्तत्साम्राज्यं च वनस्पतीनां क्षत्रे दधात्य  
 थ यच्छाशाणि यशसो वा एष वनस्पति रजायत य प्लक्षः स्वाराज्यं च



हवा एतद्देराज्यं च वनस्पतीनां यश एवास्मिंस्तत्त्वा राज्यवेराज्ये च वनस्पतीनां  
 क्षत्रे रथास्येता न्यस्य पुरस्तादुपकृता निभवंत्यथ सोमं राजानं कीर्णं तितिरा  
 श एवावतो पवसथा प्रतिवेशे श्वरं त्यथोपवसथ्यमहरेता न्यधर्युः पुर  
 स्तादुपकल्पयेताधिषव एवमधिषव एव फलके दो एव कलशं दशा पवि  
 त्रं मदी नूतनं तं चाधवनीयं च स्थालीमदं च न च मसं च तद्यदेतद्वाजानं  
 प्रातरभिषु एवं तितरे नानि द्वेधा विटह्लीयादभ्यं न्यानि सुनुयन्त्याध्यं दिनाया  
 न्यानि परिशिंथात् ॥ ३२ ॥ तद्यत्रेतांश्च मसानुभयेयुस्तदेतं यजमानश्च मसमुन्न  
 येत्तस्मिन्देदमतिरुणके प्राप्ते स्यातां तयोर्वषट्कृते तः परिधिपूर्वप्रास्येदधि  
 कावणोऽत्रका रिषमित्येतय च स स्वाहाकार्यानुवषट्कृते परमादधिकाः



शवसापंचरुणी। रितितद्यत्रेतांश्चमसानाहरेयुस्तदेतंयजमानचमसमाहरेत्ता  
 न्यत्रोहृह्णीयुस्तदेनमुपोहृह्णीयातद्यदेवां होतोपकुर्येतयदाचमसंभक्षयेद  
 धेनमेतयाभक्षयेद्यद्विशिष्टंरसिनःसुतस्ययदिंद्रोअपिबध्वीभिः॥ इदंत  
 दस्यमनसाशिवेनसोमंराजानमिहभक्षयामीतिशिवोहवाअस्माएषवान  
 स्यत्यःशिवेनमनसाभक्षितोभवत्युग्रंहास्यशङ्कमव्यथ्यंभवतियएवमेतं  
 भक्षंभक्षयतिक्षत्रियोयजमानःशन्नएधिहृदेपीतःप्रणाआयुर्जिवसेसो  
 मतारिरित्यात्मनःप्रत्यभिमशर्द्धिश्चरोहवाएषोप्रत्यभिमहोमनुष्यस्या  
 युःप्रत्यबहत्तेरिनर्हन्माभक्षयतीति तद्यदेतेनात्मानमभिमशस्यायुरेवतस्य  
 तिरतःआप्यायस्वसमेतुतेसंतेपयांसिसमुयंतुवाजाइतिचमसमाप्यायय



त्यभिरूपाभ्यां यद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं ॥३३॥ तद्यत्रैतांश्च मसान्सादयेयुस्तदेतं  
यजमाने च मसं सादयेत्तान्यत्र प्रकंपयेयुस्तदेन मनुष्यकंपयेदथैनमाहृतं भक्ष  
येन्नराणां सपीतस्य देवसोमते मतिविदकुमेः पितृभिर्भक्षितस्य भक्षयामीति प्रा  
तः सवनेनाराणां सोमश्च कुर्वेदिति माध्यंदिने काव्यैरिति तृतीयसवनं कुमा  
वेपितरः प्रातः सवनं कुर्वा माध्यंदिने काव्यास्तृतीयसवने तदतत्पितृनेवाम  
तां सवनं भाजः करोति सर्वो ह वै सोम त इति हस्माह प्रियव्रतः सोमा पोयः क  
श्च सवनं भागित्य मृताह वा अस्य पितरः सवनं भाजौ भवंत्युग्रं हास्य राक्षस  
यथ्यं भवति य एव मे तं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः समान आत्मनः प्र  
त्यभि मशः समान मायायनं च मसस्य प्रातः सवनस्यैवावृता प्रातस्स



यनेचरेयुर्माध्यंदिनस्य माध्यंदिने तृतीयसवनस्य तृतीयसवने तमेवमेतं भक्षं प्रो  
 वाचरागमोर्गवेयो विश्वं तरायसौ षड्मनाय तस्मिन् होवाच प्रोक्ते सहस्रमुहब्राह्म  
 णा तुभ्यं दक्षः स श्यापरात्रिमेयज्ञ इत्येतमुहैव प्रोवाच तुरः कावषेयो जनमेज  
 या यपारिक्षितायेतमुहैव प्रोचतुः पर्वतनारदो सोमकायसाहदेव्याय सहदे  
 वायसाञ्जयाय वभ्रवे देवाय धाय भीमाय वैदर्भाय नृग्नजिते गांधारयेतमुहैव प्रो  
 वाचोऽग्निः स न श्रुतायारिंदमाय ऋतुविदे जानक्य एतमुहैव प्रोवाच वसिष्ठः सुद  
 सेपे जवनाय ते ह ते सर्व एव महज्जगुरेतं भक्षं भक्षयित्वा सर्वे देव महाराजा आसु  
 रादित्य इव ह स्म श्रियां प्रतिष्ठितास्तपति सर्वाभ्यो दिग्भ्यो बलिमावहंत आदित्य  
 इव ह वै श्रियां प्रतिष्ठितस्तपति सर्वाभ्यो दिग्भ्यो बलिमावहन्त्युग्रं हास्य राहू मव्यथं



भवति य एव मे तं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानो यजमानः ॥ ३४ ॥ ॥ इति पं  
 चत्रिंशोऽध्यायः ॥ ॥ इति सप्तमपंचिका समाप्तः ॥ अथातस्तु तशस्त्रयोरेव ॥  
 श्रीसवितासूर्यनारायणार्पणमस्तु ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ श्रीशुभं भवतु  
 संवत् १८२८ शके १६७२ वर्षे विक्रतिनामसंवत्सरे दक्षिणायने शरदृतौ का  
 र्तिकशुक्लपक्षप्रतिपदायां भृगुवासरे विजानक्षत्रे तद्दिने इदं पुस्तकं तैत्तिळीप  
 नामकमहादेवमहात्मजगंगाधरेण लिखितं ॥ यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लि  
 खितं मया ॥ यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न विद्यते ॥ अंबिकेन्द्रस्य पुनामकयो  
 दयभट्टस्य पुस्तकं मिदं ॥ दत्तं समाप्तिमगमत् ॥ ॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ॥ ॥



॥ इति सुप्रसन्नं चिकित्सकः ॥  
॥ अष्टौ चैव रथाद्वेष्टस्य पुस्तकं ॥



[OrderDescription]  
,CREATED=24.07.20 11:59  
,TRANSFERRED=2020/07/24 at 12:05:42  
,PAGES=53  
,TYPE=STD  
,NAME=S0003363  
,Book Name=M-2646-ETREY BRAHAMAN SAPTAM PANCHIKA  
,ORDER\_TEXT=  
,[PAGELIST]  
,FILE1=00000001.TIF  
,FILE2=00000002.TIF  
,FILE3=00000003.TIF



FILE4=00000004.TIF  
,FILE5=00000005.TIF  
,FILE6=00000006.TIF  
,FILE7=00000007.TIF  
,FILE8=00000008.TIF  
,FILE9=00000009.TIF  
,FILE10=00000010.TIF  
,FILE11=00000011.TIF  
,FILE12=00000012.TIF  
,FILE13=00000013.TIF  
,FILE14=00000014.TIF  
,FILE15=00000015.TIF



FILE16=00000016.TIF  
,FILE17=00000017.TIF  
,FILE18=00000018.TIF  
,FILE19=00000019.TIF  
,FILE20=00000020.TIF  
,FILE21=00000021.TIF  
,FILE22=00000022.TIF  
,FILE23=00000023.TIF  
,FILE24=00000024.TIF  
,FILE25=00000025.TIF  
,FILE26=00000026.TIF  
,FILE27=00000027.TIF



FILE28=00000028.TIF  
,FILE29=00000029.TIF  
,FILE30=00000030.TIF  
,FILE31=00000031.TIF  
,FILE32=00000032.TIF  
,FILE33=00000033.TIF  
,FILE34=00000034.TIF  
,FILE35=00000035.TIF  
,FILE36=00000036.TIF  
,FILE37=00000037.TIF  
,FILE38=00000038.TIF  
,FILE39=00000039.TIF



FILE40=00000040.TIF  
,FILE41=00000041.TIF  
,FILE42=00000042.TIF  
,FILE43=00000043.TIF  
,FILE44=00000044.TIF  
,FILE45=00000045.TIF  
,FILE46=00000046.TIF  
,FILE47=00000047.TIF  
,FILE48=00000048.TIF  
,FILE49=00000049.TIF  
,FILE50=00000050.TIF  
,FILE51=00000051.TIF



FILE52=00000052.TIF  
,FILE53=00000053.TIF  
,